

4) § 28 affattes således:

„Der svares ikke afgift af:

- 1) Vin, som i henhold til særlig tilladelse afsættes til fremstilling af tobaksvarer eller chokolade- og sukkervarer, såfremt varerne er afgiftspligtige efter gældende afgiftslove.
- 2) Vin, som udføres til udlandet af en afgiftspligtig virksomhed.“

5) § 37 affattes således:

„Der svares ikke afgift af:

- 1) Spiritus m. m., som er fritaget for afgift i henhold til denne lovs afsnit I, eller som i henhold til særlig tilladelse afsættes til fremstilling af tobaksvarer eller chokolade- og sukkervarer, såfremt varerne er afgiftspligtige efter gældende afgiftslove.
- 2) Sprit, som i henhold til særlig tilladelse afsættes til fremstilling af sådanne ekstrakter og essenser, som ikke omfattes af betegnelsen spiritus, jfr. § 33, stk. 2.
- 3) Spiritus, som udføres til udlandet af en afgiftspligtig virksomhed.“

§ 2.

I lov nr. 185 af 11. juni 1954 om kontrol med omsætningen af spiritus og vin affattes § 6, stk. 1, således:

„Bestemmelserne i §§ 2-5 kommer efter nærmere af finansministeriet fastsatte regler ikke til anvendelse på varer, som er fritaget for afgift efter gældende afgiftslov, eller på varer, som udføres til udlandet eller toldfrit sted af en i henhold til § 1 anmeldt virksomhed.“

§ 3.

Finansministeriet fastsætter de til gennemførelse af denne lov nødvendige bestemmelser.

§ 4.

Finansministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

§ 5.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. januar 1958. Finansministeren bemyndiges til i lovtidende at lade optrykke lov om afgift af spiritus, vin og øl med de ved nærværende lov gennemførte ændringer.

Bemærkninger til lovforslaget.

I henhold til afsnit IV C i loven om afgift af spiritus, vin og øl (lovbekendtgørelse nr. 194 af 3. juli 1956) opkræves afgiften på omsætningen af stærke drikke i restaurationsvirksomheder o. lign. med 25 pct. af serveringsprisen, inkl. afgiften.

I nærværende lovforslag stilles forslag om forskellige tekniske ændringer i afgiftsberegningen, således at afgiften af den overvejende del af omsætningen fastsættes til visse beløb pr. vareenhed på tilsvarende måde, som det ved tidligere afgifts-omlægninger er sket med engrosafgifterne for øl og vin. Herved opnås for så vidt angår øl en noget enklere opkrævningsform samtidig med, at man imødekommer et ønske fra erhvervet om at frigøre restaurationsafgiften fra omkostningsændringer i disse virksomheder. En tilsvarende afgiftsoplægning foreslås for bordvins vedkommende, medens afgiften for de øvrige afgiftspligtige varer — hvidvin og spiritus — af praktiske grunde er foreslået opretholdt som procentafgifter af serveringspriserne. Med de foreslåede afgiftssatser kan restaurationsafgiften anslås at ville indbringe et noget

mindre provenu; men nedgangen vil begrænses i det omfang, omlægningen af beskatningen medfører en større omsætning, bl. a. fordi det må antages, at en større del af den faktiske omsætning inddrages under beskatning.

De foreslåede tekniske ændringer i afgiftsbestemmelserne er udfærdiget i overensstemmelse med et énstemmigt afgivet forslag fra et af finansministeren nedsat, særligt udvalg med repræsentanter for branchen. Udvalgets betænkning offentliggøres samtidig med fremsættelsen af dette lovforslag.

Forslagets § 1, pkt. 4-5, og § 2 omhandler en ændret affattelse af de gældende regler om fritagelse for engrosafgifterne af vin og spiritus, der anvendes til fremstilling af andre varer end drikkevarer. Det vil af kontrolmæssige grunde være ønskeligt, at disse afgiftsfritagelser begrænses til de i forslaget nævnte varegrupper.

Den foreslåede ændring i affattelsen af afgiftslovens § 52 er af redaktionel karakter.